

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XVIII. De Salutationibus, & apostolica benedictione, ad prooem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

arius. Papa est Deus in terris. Bald. in l. ult. C. sentent. rescin. Decius in c. 1. de Constit. Felin. in c. Ego N. de iurej. Et quod facit, facit ut Deus, non ut homo. c. Inter corporalia. De transl. Episc. Parisius conf. 63, n. 162. vol. 4. Papa est quoddam numen, & quasi visibilem Deum præ se ferens. Factum à Papa reputari debet factum à Deo. c. quant. de transl. Ep. Confer auctorem Bruti fulminis pag. m. 4. Papa est monarcha absolutus, Rex Regum, imò solus in Orbe Imperator, ait Marta in Epistolâ Romæ scripta ad Paulum V. solus Rex, solus Princeps, Vice Deus, omnipotentia præditus.

CAP. XVIII.

De Salutationibus, & apostolicâ benedictione, ad præcæm.

S U M M A R I A.

1. Mos salutandi, & varii ritus.	6. Apostolica benedictio.
2. Salutabantur Dii.	7. Prælati, quam formulam exigebant.
3. Templâ &c.	8. Major benedicit minori, non contra.
4. Ave, salvè, valè.	
5. Imp. in Rescriptis salutabant.	

Gregorius IX. salutem & apostolicam benedictionem impertitur Scholaribus Bononiensibus. Mos fuit ferè omnium gentium benè precari iis, quibus scribebant & quos adibant. De vario veterum salutationis ritu tractat Antonius Guibertus in Polyhistore, cap. 3. Salutabantur Dii: Plautus *Bacchid. act. 2. sc. ult.* *Mos salutandi, & varii ritus.*

Deos atq; amicos iis salutatum ad forum.

Cicero pro Roscio Amerino: *Quod si luce canes quoque latrent, quum Deos salutatum aliqui venerint, opinor iis crura suffringantur.* Cato de R. R. c. 2. *Paterfam. ubi ad villam venit, ubi larem familiarem salutavit.* Salutabantur templâ & agri, ut Ovidius *lib. 3. Templâ &c. & 15. Metamorph.* ostendit, sed & Elephantos in Mauritania post solennem adgressionem sidus salutasse Plin. *lib. 8. Natur. hist. cap. 1.* scribit. Salutabatur patria ab his, qui ex aliquâ peregrinatione *Salvati.*

salvi domum redibant. Plaut. Bacchid. *Act. 2. sc. 1. Herilis patria salve, quam ego biennio, postquam in Epbesum abii, nunc conspiciam lubens.* Virgil. 7. *Æneid.*

Salve fatis mihi debita terra.

Erant matutinæ salutationes, earumque vox propria AVE!
Martial. lib. 1. Epig. 56.

Et matutinum portat ineptus ave.

Et lib. 4. Epig. 79.

Discurris totâ vagus urbe, nec ulla cathedra est,

Cui non mane feras irrequietus, Ave.

Hinc Xiphilinus in Adriano hoc *ἑωθινὸν ἀσπασμα* vocat, Græcis *χαίρε* usitatum. Lucianus τὸ *ἑωθινὸν χαίρε* in dialogo, qui *Φιλόπατρις* inscribitur. Et ut advenientibus Ave vel Salve, sic abeuntibus, Vale dicebant, quæ & post cœnam, atque vespertina erat, sed & mortuis Vale dicebant. Servius lib. II. *Æneid.* ad hoc Poëtæ:

Sic ô, sic positum affati, discedite, corpus.

Imp. in Rescriptis salutabant.

Sensus, inquit, talis est, prestate vos mihi funebre solatium, id est, affamini me, ut dici solet mortuis, Vale, vale, vale. Vide Briffon. de formulis pag. m. 743. & pag. 34. 35. 36. Sed ut propius ad Gregorii nostri salutationem accedamus, constat rescriptorum & constitutionum initiis salutem adscribi consuevisse. In L. 2. C. T. de offic. Rect. prov. *Anthemi, Ave, carissime nobis.* Et l. 1. C. T. de priv. eor. qui in sac. pal. *Palatinis bene meritis salutem.* L. 6. C. T. eod. tit. *Ave Anthemi Karissime nobis.* L. 1. C. T. Qui petant. *Have Orphite, carissime nobis.* L. 39. C. eod. de Hæret. Diotimo suo salutem. L. 44. C. T. de hæret. *Have Donate K. NB. id est, Karissime nobis.* In l. 4. de oper. publ. *Have Felix. K. NB. l. 5. Eod. tit. Have Catuline K. NB. L. 5. & 6. C. T. de appellat. Petronio Probiano suo Sal. L. 32. Eod. Imp. Salutem dicunt ordini civitatis Karthaginis. L. 52. Eod. Have Rufine K. NB. Junge Briff. de formul. l. 3. p. m. 314. Eadem ergo pietate & Pontifex Gregorius salutem Scholasticis & Doctoribus Bononiensibus precatur. Ubi tamen notandum, hanc salutationem eo non pertinere, ut videatur absolvisse excommunicatos, ut statuit Innocentius III. cap. si aliquando. 41. X. de sent. Excomm. Adde Clement. fin. eod. tit.*

No

Non solum autem salute impertit Bononienſes: Sed addit, & *Apoſtolica benedictio.* Apoſtolicam benedictionem. Apoſtolica audit, à formulâ, quâ Apoſtoli utebantur. Actor. c. 15. v. 23. ibi. τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς ἐκ ἐθνῶν χαιρεῖν. Hac formulâ utitur & Jacobus c. 1. v. 1. Et fertur Cleon primus in Epistolis χαιρεῖν, uſurpaſſe, ut habent Lucianus pro Laſpo in ſalutando, & Laërtius in Platone: primum autem eo reje- cto, ἐν πρώττειν Platonem prætuliffe, iidem referunt. Hoc χαι- ρειν explicat Apoſtolus 1. ad Corin. 1. verſ. 3. Gratia vobis & pax à Deo Patre noſtro & domino Jeſu Chriſto. Eadem formula ha- betur etiam in poſteriori ad Corinth. c. 1. verſ. 3. ad Galat. c. 1. v. 3. ad Ephesof c. 1. v. 2. ad Philippenſes c. 1. v. 2. ad Coloffenſes c. 1. v. 2. Priori ad Theſſalonicenſes c. 1. v. 1. & Poſteriori c. 1. v. 2. Priori ad Timoth. c. 1. v. 2. & poſteriori c. 1. v. 2. Ad Titum c. 1. v. 4. Ad Philemonem c. 1. v. 3. Ubi per pacem Hebræorum more, omnia proſpera intelliguntur, ut notat Grotius. Apoſtoli Petri formula, 1. Petri 1. v. 2. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. *Gratia & pax vobis multiplicentur.* Ita & 2. P. 1. v. 2. Formula Johan- nis 2. Joh. 1. v. 3. Ἐσαί μεθ' ὑμῶν χάρις ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀ- γάπῃ. Et in fine Epistolæ 3. Pax tibi, ſalutant te amici, ſaluta ami- cos nominatim. Judæ Apoſtoli formula v. 2. *Miſericordia vobis & pax & caritas adimpleantur.*

Porro formulam ſalutandi exigebant olim Prælati à præſen- *Prælati quâ tantibus exemptis; Salutem & obedientiam.* Qualem formulam *formulam,* inter exceſſus Prælatorum refert Clemens V. in concilio Viennen- *exigebant.* ſi. Nam ſi ſcribentes ſuperioribus ſunt Exempti, non tenentur obedientiam profiteri. *cap. cum olim x. de privil.* ſi verò non ſint exempti, ſatis eſt, ſi ab initio obedientiam promiſerint. *can. Ne Dei. 43. x. de Simon.* Denique non poteſt etiam inferior ſcribens ſupe- *Major be- neditur mi- nori, non contm.* riori ſalutem & benedictionem dare, quia major minorem non benedicit. *can. Cum inferior. de Major. & obed.*

CAP. XIX. De Raymundo.

E

SUM-

1. Raymundus, Gregorii Tribonianus.
2. Martini Poloni testimonium.
3. Raymundus miraculis clarus.
4. Pœnitentiarius.
5. Gregorii confirmatio Decretalium.

Raymundus, Gregorii Tribonianus.

Martini Poloni testimonium.

Raymundus miraculis clarus. Pœnitentiarius.

Gregorii confirmatio Decretalium.

Quod Cneius quidam Fabius juri Flaviano, Papyrius Papyriano, l. 2. §. deinde ex his leg. de orig. jur. Gregorius quidam & Hermogenes Gregoriano & Hermogeniano, in colligendis constitutionibus ab Hadriano inde ad Valerianum & à Claudio ad Diocletianum: Quod Antiochus Ex-Præfecto Prætorio & Ex-Consule cum suis adjutoribus septem constitutionibus à Constantino ad Theodosium usque in Codicem Theodosianum colligendis, quod Tribonianus Justiniano, hoc operæ præstitit Raymundus à pennâ forti, Gregorii Capellanus, Gregorianæ compilationi. Martinus Polonus, qui & Innocentii III. & Honorii Compilationum meminit, hac de re ita: *Hic Papa per fratrem Raymundum ordinis Prædicatorum Pœnitentiarium & Capellanum ex pluribus voluminibus Decretalium compilavit unum volumen, mandans ubiq; Doctoribus illo uti.* Fuit hic Raymundus Barcinonensis Catalannus, ut ait Platina in Gregorio IX. & Sabellicus, miraculis in vitâ & morte clarus, in divinis legibus, & humanis peritissimus, si fides Joh. Ludovico Wibaldo, *de verit. contrit.* Dixi, fuisse Pœnitentiarium. Nempe unum ex illis. Summus enim pœnitentiarius Cardinalis est, qui, post Vice-Cancellarium & Camerarium summi Pontificis, dignitate major est, & habet sub se alios pœnitentiaros in Ecclesiis D. Petri in Vaticano, Virginis Mariæ majoris, & Johannis in Laterano, ut scribit Vestrius *in aul. Rom. ael. c. 2. n. 2. & seqq.* Vide P. Gregor. 15. *Syntagm. c. 42. n. 15. & 16.* Anastasius Bibliothecarius tradit, ex Presbyteris Romanæ Ecclesiæ quosdam super pœnitentes constitutos fuisse à Simplicio Papâ. Vide Onuphrium *in Interpretat. vocum obscurarum.* Cæterum statuit Gregorius noster in fine præemii hanc Raymundi Decretalium compilationem, aliis antiquatis, recipiendam & in scholis explicandam, & in posterum aliam nullam faciendam esse sine sedis Apostolicæ auctoritate.

mita-

ritate. Imitatus Justinianum l. 1. §. in tantum. de vet. jure enucl.
ubi abrogat auctoritatem Libris Jctorum & Constitutionum Cæ-
sarum, nisi quatenus in corpus juris civilis ex illis translati
fuerint.

Finis Eclogæ I.

Amœnitatum Juris Canonici

ECLOGA SECUNDA.

CAPUT PRIMUM

Ad Rubricam de Summâ Trinitate.

S U M M A R I A.

1. Initium cur à summa Trinitate.	4. Articulus iste ab initio Ecclesie impugnatus.
2. Ubi de SS. Trinitate agatur.	5. Hymnus: Gloria Patri &c.
3. Vox trinitatis quando usurpata.	6. Fides catholica.
	7. Ejus descriptio.

Incipit Pontifex de summâ Trinitate *Ἀπὸ τῆς τριουίας*, ut rectè Cujacius. Tractat de eâ Canon Apostolorum 48. 49. Concilium CPolitanum *can. 1. & 5.* Concilium Ephesinum *c. 7.* Carthaginense *can. 2.* Concilii VII. canon primus. Johannes Antiochenus collectione canonum *tit. 36. can. 50.* Arsenius Monachus synopsis canonum *can. 1.* Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ *tit. 1. & 2.* Photius Nomocanone *lib. 1. tit. 1.* Codex Theodosianus *lib. 16. tit. 1.* Codex Justin. *lib. 1. tit. 1. l. 1. 5. 6. 7. 8. 9.* Basilica *lib. 1. tit. 1. c. 1.* Ansegisus Capitularibus Caroli & Ludovici *lib. 1. 1. 32.* Michael Attaliata Synopsi *lib. 3.* Apud Gratianum *can. ult. dist. 3. de Consecrat. cap. ult. dist. 5. cap. pen. dist. 22. per totum. dist. 23. c. qui Episcopus.* In primâ & alterâ compilatione decretalium non habetur. Sed in Bonifacii sexto, Clementinis & libro decretalium septimo positus est hic titulus.

Vox Trinitatis non Synodò Alexandrinâ primum nempe anno Christi 315. audita vel post Nicænam Synodum ab Episcopis, Athanasio & Eusebio Alexandria congregatis, qui *ὁμοούσιον* do usurparè